

**Predigt am Sonntag Lätare, 22.3.2020,
Erlöserkirche Düsseldorf (SELK)
Pfr. Gerhard Triebe**

Jesaja 66,10-14a:

اشعیا باب ۶۶ آیات ۱۰ الی ۱۴

۱۰ ای همه آنانی که اورشلیم را دوست می‌دارید، با او شادی کنید و برایش وجد نمایید. و ای همه آنانی که برای او ماتم می‌گیرید، با او شادی بسیار نمایید.

۱۱ تا از پستانهای تسلیات او بمکید و سیر شوید و بدوشید و از فراوانی جلال او محظوظ گردید.

۱۲ زیرا خداوند چنین می‌گوید: اینک من سلامتی را مثل نهر و جلال امت‌ها را مانند نهر سرشار به او خواهم رسانید. و شما خواهید مکید و در آغوش او برداشته شده، بر زانوهایش بنواز پرورده خواهید شد.

۱۳ و مثل کسی که مادرش او را تسلی دهد، همچنین من شما را تسلی خواهم داد و در اورشلیم تسلی خواهید یافت.

۱۴ پس چون این را بینید دل شما شادمان خواهد شد و استخوانهای شما مثل گیاه سبز و خرّم خواهد گردید و دست خداوند بر بندگانش معروف خواهد شد اما بر دشمنان خود غضب خواهد نمود.

اعضای گرامی: بیک جامعه شناس ایتالیایی به نام فرانکو فرا روتی، طی چند روز پیش گفت پس از اتمام بحران کرونا انفجاری عظیم جهت یافتن شادی در زندگی رخ خواهد داد و ابراز امیدواری کرد که من معتقدم وقتی بحران به پایان رسید ما بازگشت عظیم جهت یافتن شادی در زندگی و میل به زندگی و میل به بازسازی را تجربه خواهیم کرد. همچنین وضعیت را با اوضاع پس از جنگ مقایسه می‌کند که پس از آن یک انفجار باورنکردنی از تمایل بازگشت به شادی زندگی در سراسر اروپا رخ خواهد داد. هم عصران اشعیا هیچکدام شیوع کرونا را تجربه نکردند، اما آنها نیز سختی‌ها و مشکلاتی کمتر از ما نداشتند، آنها وطن خود را از دست داده بودند و اکنون هنوز بعد از سه نسل در خارج از وطن خود در کشور بابل زندگی می‌کردند. در آن زمان اسرائیل همیشه در برابر خدای خودم نجوا کرده و دعا می‌کرد که: ((خداوند دوباره آرامش را به ما بازگردان)) و در نتیجه در کل کتاب یک جور تسلی و آرامش حکمفرما شد که فصل‌های ۴۰ تا ۶۶ کتاب اشعیا را شامل می‌شود. و با این کلمات آغاز می‌شود: ((تسلی دهید قوم را تسلی دهید.)) و در پایان در فصل ۶۶ خداوند مهر خود را به صورت سخنان تسلی بخش نشان داده و نوید می‌دهد: ((و مثل کسی که مادرش او را تسلی می‌دهد، همچنین شما را تسلی خواهم داد.)). بر اساس بررسی‌های صورت گرفته، در حال حاضر از هر دو نفر در آلمان یک نفر نگران است که وی یا یکی از بستگان نزدیکش به ویروس کرونا آلوده شوند و محدودیت‌هایی نیز بابت این ویروس در نظر گرفته شده از قبیل اینکه می‌بایست در خانه ماند و یا از هر گونه روابط اجتماعی تا حد امکان اجتناب کرد. فقط تا ۱۰ روز پیش غیرقابل تصور بود که عبادت عمومی در همه جای کشور ممنوع شود، حتی در آخرین مراسم عبادی نیز تعداد شرکت کنندگان بسیار محدود بود. علاوه بر این، این ویروس از هر ۵ نفر مبتلا برای یک نفر می‌تواند جدی باشد و حتی منجر به مرگ شود و همینطور خطر انزوا و انزوای اجتماعی نیز وجود دارد. این بحران برای ما

روشن می‌کند که حتی در یک کشور پیشرفته و ثروتمند و سازمان یافته نیز نمی‌توانیم همه چیز را کنترل کنیم. اگر برخی فکر می‌کردند که فقط کودکان به تسلی دادن احتیاج دارند، هم اکنون می‌دانیم که ما بزرگسالان هم به این تسلی بسیار محتاج هستیم. به همین دلیل است که موضوع آسایش و آرامش نیز نقش مهمی در کتاب مقدس دارد. این امر به ویژه در مزامیر و حتی در اشعیا نیز مشهود است، دعای فردی که به دنبال آسایش است به معنای واقعی کلمه تلاش می‌کند: ((نگاه کن من برای آرامش بسیار مضطرب بودم با چه چیزی خود را میتوانم تسلی دهم؟)). به جهت از بین رفتن خیلی چیزها که تاکنون در زندگی داشته‌مانند: آزادی، خانه، کار و درآمد و سلامتی، دچار عدم امنیت، ترس درد جسمی و روحی شده است. بنابراین در دعا از نیازهای خود شکایت می‌کند و از خدا می‌خواهد که به او کمک کند. ((دوباره با کمک خود آرامش را به من بازگردان.)) و می‌شنود و به او قول می‌دهد: ((من به شما تسلی خواهم داد، همانطور که مادر شما را تسلی می‌دهد.)) این تصویر شگفت‌انگیزی است که پیامبر در اینجا ترسیم می‌کند. نوزادی در آغوش مادر، ساکت و آرام و سیر و گرم راضی و مورد محبت واقع شده و ایمن می‌باشد. اشعیا به مخاطبین خود وعده می‌دهد که همانطور خواهد بود که خداوند با آنها همان‌طور که گفته رفتار خواهد کرد و آنها در اورشلیم نسل جدیدی را به وجود می‌آورند. البته واقعیت بسیار متفاوت به نظر می‌رسد اورشلیم در شرایط به خصوصی قرار دارد، در معبد هیچ گونه عبادتی برگزار نمی‌شود، زندگی عمومی و اجتماعی را کد شده است. بازارها خالی است و شهر و معبد از بین رفته است. همه چیز سر در گم است و هیچ آینده روشنی وجود ندارد. اکنون نشانه‌های فزاینده‌ای وجود دارد که نشان می‌دهد که خدا با مردم خود شروع جدیدی دارد. اما به سختی می‌توان آن را مشاهده کرد اولین گروه از افراد که از تبعید بابل بازگشته‌اند، مشغول ساختن شهر هستند، اما مردم احساس ناامنی می‌کنند و ترس بر زندگی روزمره آنها سایه افکنده است. وضعیتی که هم اکنون ما در این زمان مواجهه با ویروس کرونا می‌توانیم درک کنیم. صدر اعظم آنگلا مرکل هنگام صحبت در روز چهارشنبه گفت: موضوع جدی است آن را جدی بگیرید. پزشکان و پرستاران با ما صحبت می‌کنند که ما برای شما در بیمارستان می‌مانیم لطفاً شما هم برای ما در خانه بمانید. یک اصطلاح جدید ((فاصله اجتماعی)) باید فاصله خود را از یکدیگر حفظ کنیم. این یک تصمیم خود خواهانه و ظالمانه نیست! این در مورد بودن در کنار یکدیگر بدون نزدیکی فیزیکی است. امور خیریه در حال حاضر هیچ‌گونه فعالیت فیزیکی از خود نشان نمی‌دهد. بلکه مردم از برخوردهای اجتناب ناپذیر و مهمتر از همه برای جلوگیری از هرگونه شرایط بد در خانه ماندن را ترجیح می‌دهند. اما از طریق تماس تلفنی یا رسانه‌های اجتماعی به کار خود ادامه می‌دهند که حتی از طریق تلفن هم می‌توانیم کلمات محبت آمیز را به یکدیگر بگوییم. آرامش واقعی نیاز به همدلی، همدلی و همدلی دارد. به نزدیکی از طریق روح و درون نیاز دارد، ما خودمان به تنهایی نمی‌توانیم چنین آرامشی را به خودمان ببخشیم، ما نیاز به یک مشوق از بیرون داریم که ما را برمی‌خیزاند و به ما شجاعت می‌دهد. بنابراین پروردگار به پیامبر آن زمان بنی اسرائیل گفت: ((سختی و بحران تمام شد شما راضی خواهید شد و نگرانی‌ها به پایان خواهد رسید شادی گسترش می‌یابد و همه چیز دوباره بهبود خواهد یافت.)) بعد از آن در مردم امید به وجود آمد، هنوز چیزی پدیدار نشده بود. درست است که پیامبر با مردم سخن گفته بود، ولی هنوز برخی از افراد نگران بودند و از اینکه هنوز سختی‌ها و نگرانی‌ها از بین نرفته ابراز خشم می‌کردند. مدتی طول کشید، اما در پایان همان‌طور که پیامبر اعلام کرده بود اتفاق افتاد. شهر پر از زندگی بود، مراسم عبادی دوباره در معبد جشن گرفته می‌شد. اورشلیم دوباره ساخته شد، مانند ما پس از جنگ جهانی دوم. دوباره امید به زندگی و شادی رخ داد یک شروع تازه وجود داشت. همه چیز خیلی خوب شد و بسیار اطمینان بود که در چند سال آینده مردم بیشتری با خوشحالی و رفاه زیاد در خیابان‌ها قدم بزنند و صحبت پیامبر به حقیقت پیوست. و با ما چطور؟ هیچ کدام از ما نمی‌دانیم که این حالت اضطراری تا چه زمانی به طول می‌انجامد و چگونه از این بحران خارج خواهیم شد؟ خسارت

اقتصادی قابل توجه خواهد بود و بیکاری افزایش می یابد و همه از بحران جان سالم بهدر نخواهند برد. از طرف دیگر ما امروز تجربه می کنیم که برخی از مواردی که قبلا آنها را ضروری می دانستیم چندان مهم نیستند و آنچه را که واقعا مهم است دوباره پیدا می کنیم. دوباره نفس کشیدن و زندگی کردن و در کنار هم بودن و ایستادن مراقبت از یکدیگر و داشتن صبر و آرامش و امید و اطمینان. در حال حاضر ما می بینیم که نزدیک بودن با کسی بدون اینکه بتوانیم او را بغل کنیم چقدر سخت است. زیرا ارتباطات به ما آرامش می بخشد و امروز ما می شنویم . همانند مردم آن زمان، در مورد نزدیکی ما به خدا . اوبه ما کمک می کند همانند مادری که فرزند خود را تسلی می دهد. با عشق خود به همه ی نامطمئنان ، اطمینان می دهد به ما صلح و آرامش می بخشد . اما تسلی او همانند وزیر اقتصاد و دارایی ما نیست، آنها می خواهند با تمامی امکانات موجود مالی، تمامی عواقب بحران کرونا را به روش موثر کنترل کنند و در عوض در عیسی مسیح انسان یک زندگی کامل را به خود اختصاص می دهد. که می تواند به پیشرفت ما کمک کند و در بین ما همدلی را ایجاد کند او وارد قرنطینه نمی شود در جایی اشعیا درباره او می گوید: ((بیماری ما را تحمل کرد و درد ما را بر خود گرفت .)) درست همانطور که یک مادر برای نجات فرزند خود از خطرات هر کاری انجام می دهد . بنابراین خداوند برای نجات ما همه کارها را انجام داد. تسلی او نه تنها قانع کننده است بلکه او عمل می کند و فقط پشت میز نمی نشیند و دستانش را روی میز نمی گذارد ، بلکه او دستان خود را بر روی صلیب گسترد، تا به ما زندگی بدهد و چشم اندازی به ما ببخشد تا ما امید به آینده داشته باشیم. ما می توانیم در این مدت به خصوص در زمان عبادت این دلسوزی و محبت را تجربه کنیم و می توانیم قلب خود را در اختیار او قرار داده و از او بخواهیم مداخله کند . ما می توانیم او را در گفتن و شنیدن سخنان حس کنیم که در آنها بارها از عشق و محبت به ما اطمینان می دهد، چنین تسلی می تواند به آرامش مردم کمک کند تا دوباره اعتماد به نفس ، صبوری و اطمینان و جسارت و تحمل و شجاعت و محبت را بدست آورند. نتیجه خوب این چشم انداز این است که دیگر نیازی به ترسیدن نیست ، او به ما این اجازه را داد که ما بر ترس های خود غلبه کنیم و شجاعت خود را بازیابیم، ما به عنوان مسیحیانی که این دوره پر ماجرا را پشت سر می گذارند می توانیم با اطمینان بگوییم که ((زندگی پس از کرونا)) قطعاً ادامه خواهد داشت. حتی اگر یکی از ما در برابر این بیماری تسلیم شود و سپس انفجار تلاش برای بازگشت به شادی زندگی بیشتر از آنچه که فرانکو فراروتی تصور می کند رخ خواهد داد . آمین